

Чл. 12. (1) Създава се Обществен съвет по водоснабдяване и канализация като консултативно звено за подпомагане решаването на проблеми от компетентността на министъра на регионалното развитие и благоустройството по този закон.

Този обществен съвет съществува и сега, но няма никакви дейности и полза от него. Той замести полезния Технически експертен съвет по ВиК, който одобряваше инвестиционни обекти в полза на обществото.

Чл. 27. (1) Планирането на развитието на ВиК системите, публична собственост, се извършва чрез регионални генерални планове за водоснабдяване и канализация.

Това означава, че заложените инвестиции в НПВУ не отговарят на РГП за ВиК.

Чл. 49. (1) Правата на държавата във всички ВиК оператори с държавно участие се упражняват от министъра на регионалното развитие и благоустройството или от публично предприятие по смисъла на Закона за публичните предприятия.

Това показва замяната на Българския ВиК холдинг с публично предприятие без да е изяснено как БВИКХ стана публично предприятие и законно ли бе избрано като такова.

Чл. 68. (1) Регулирането на ВиК услугите се осъществява от Комисията за енергийно и водно регулиране, създадена със Закона за енергетиката, наричана по-нататък „комисията“.

Т.е. отделянето на регулирането на ВиК услугите в самостоятелно звено не се случи, както е обещано в НПВУ.

Чл. 87. (1) Комисията определя социална поносимост на цената на ВиК услугите за съответната административна област на базата на минимално месечно потребление на вода за питейно-битови цели и медианния доход на лице от домакинство по данни на Националния статистически институт на годишна база за съответния регион по реда на наредбата по чл. 85, ал. 2.

Този метод на определяне на социалната поносимост на цената на ВиК не е работещ, тъй като няма такива данни на НСИ за всяка административна област.

Чл. 88. (1) Цената на ВиК услугите е двукомпонентна: 1. цена за достъп до услугите по чл. 60, ал. 1 - по видове; 2. цена на куб. м. на услугите по чл. 60, ал. 1 - по видове. Съгласно Чл. 60. (1) „Водоснабдителни и канализационни услуги“ са услуги по: 1. доставяне на вода за питейно – битови цели; 2. доставяне на вода с непитейни качества; 3. отвеждане на отпадъчните води от имотите на потребителите чрез канализационната мрежа; 4. пречистване на отпадъчните води.

Тук не става ясна методиката за оценяване на достъпа до отделните видове услуги и особено не е ясна тази цена за селищата на воден режим.

Чл. 108. (1) Допуска се използването на решения за индивидуални и други подходящи системи (ИДПС), предвидени в член 3 от Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 г. за пречистване на градските отпадъчни води (ОВ L 135, 30.05.1991 г.), като алтернативно решение на централизираните системи за събиране на отпадъчните води, в райони с ниска плътност на застрояване и след предвиждане в специализираните схеми към общия устройствен план на общината.

Не е ясно какви системи са подходящи за България особено за „чувствителните зони“.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 6. (1) В административните области, в които не е извършено обединяване (консолидация), общините, които не са членове на асоциацията по § 5, ал. 1, се считат присъединени към асоциацията с влизането в сила на този закон.